

VLAANDEREN BOVEN!?

(‘waar men faalt en aan de toog expliceert’)

Een volkse Vlaamse komedie in twee delen

door

STIJN VAN VINCKENROYE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VLAANDEREN BOVEN!?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **STIJN VAN VINCKENROYE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/038
ISBN 9789038518725

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 11 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6à7 dames – 4à5 heren)

NAND, informatica-deskundige op de gemeente. Onzeker, laat zich doen, maar wil gerespecteerd worden. Zoon van Nicole. Is ook bij de jeugdbeweging geweest en had Tony en Eddy als leider.

TONY BOESBATS, hevig, enthousiaste oud-leider van de chiro, groot rechtvaardigheidsgevoel. Nu nog is (of andere jeugdbeweging) zijn leven. Broer van Eddy. Technieker bij de Lijn.

EDDY BOESBATS, broer van Tony. Groenarbeider. Amateur-coureur die nog wedstrijden rijdt en veel traint. Wil een nieuwe dure fiets. Getrouwd met Petra.

PETRA, vrouw van Eddy. Juf in de lagere school. Houdt van tweedehandsbeurzen. Bazig en punctueel type.

SIMONE, zaalverantwoordelijke. Gepensioneerd. Kan niet goed om met de computer. Zit niet graag thuis bij man Frank die slecht te been is. Ze vlucht in haar inzet voor de parochiezaal. Roddelaarster met het hart op de tong.

PASTOOR PAULUS, eet graag maar betaalt niet graag. Woont boven de zaal. Komt door deur “privé”. Worstelt met zijn geloof. Begint iets met Anna.

VERONIEK, personeelsverantwoordelijke bij Carrefour. Empathisch, zachtaardig en bezorgd. Heeft een dochter, Gitte.

NICOLE, eigenaar van traiteurszaak en van verschillende appartementen. Zakenvrouw met grote plannen. Moeder van Nand. Wil de parochiezaal kopen om er een zaak te beginnen.

ANNA, verpleegster. Alcoholprobleem. Eenzaam na stukgelopen relatie. Heeft iets cynisch maar een klein hartje. Begint iets met de pastoor.

GITTE, chiro-leidster die in Leuven Sociologie studeert. Komt op voor de wereld. Slim en geëngageerd.

SCHEPEN VERMINDER, lid van “Triple i”, lokale politieke partij met 3 i’s: initiatief, intelligentie en innovatie. Wil de parochiezaal verkopen om te besparen. Verkoopt “gebakken lucht” als hij praat. (kan ook vrouwelijk)

DECOR

De typische parochiezaal-sfeer. Zaal met iets dat op een toog lijkt. Een deur naar buiten (hoeft niet zichtbaar te zijn), en naar WC (hoeft niet zichtbaar). Wel zichtbaar achteraan: Deur “Vergaderzaal” en deur “Privé”, waar de pastoor woont.

EERSTE DEEL

Scène 1: “Waar men ernst zodanig prijst”

(Simone is aan het dweilen en opruimen. Nand speelt eenvoudig gitaarliedje (of ander instrument) heel traag (vb Vrolijke vrienden). Tony komt binnen.)

TONY: Ha Nand, jij bent er al?

NAND: Als meneer pastoor niet in zijn “privé” is, kan ik hier oefenen zonder dat ik ons mama stoort. *(doet nog een poging om te spelen)*

TONY: Nand, wat zit je te forceren? Muziek, dat is passie, energie, vonken geven!

NAND: Laat me toch, Tony. Als ik me daar goed bij voel, voel ik me goed.

TONY: *(zingt)* “Ik voel me goed, ik voel me goed. Ik krijg de kriebels in mijn bloed.”

NAND: Ja, zoiets wil ik ook leren spelen. Maar klein beginnen. Eerst een eenvoudig chiro-liedje. Zoals vroeger, rond het kampvuur. Tom en jij waren toen mijn leider. Tom en zijn gitaar, ik vond dat zalig.

TONY: Ja, en ik vroeger op het kampvuur. Luchtgitaar. Weet je dat nog? “Ohoh, Black Betty, pamelam x2, Black Betty has a child, pamelam”. Weet je dat nog? Dat was in '86, op kamp in Gruitrode.

NAND: 86, Tony? Was dat niet in Bütchenbach? Even jaren d'Ardennen, oneven jaren Limburg.

(Petra en Eddy, met zijn fiets, komen binnen.)

TONY: Dat is juist. Dan was het in '87. Ha hier, mijn broer Eddy en schoonzuster Petra!

PETRA: Bivak '87? Even denken. Meeuwen!

TONY: Nee, Gruitrode, Petra! Gruitrode!

PETRA: Meeuwen!

TONY: Gruitrode!

PETRA: Nee, Meeuwen! Ik zal het toch weten zeker, ik ben leerkracht.

SIMONE: Ja, juf Petra van het tweede studiejaar. De maaltafels! $2 \times 4 = 8$, 3×4 , 12; 4×4 , 16. Maar 87 komt daar niet in voor.

EDDY: Kom kom, kalm. Laten we het op Oudsbergen houden.

TONY: Ja, juist. De Oudsberg, ik was daar “King of the montagne”! Ik duwde iedereen naar beneden! Weet je dat nog, broer Eddy?

NAND: Dat spel speelde ik niet graag. Al dat zand in mijn schoenen, bah!

EDDY: Zand? Modder bedoel je. Ik ben daar laatst nog met de gravelbike geweest in het bos rond de Oudsberg. Ik hing vol modder. Maar geen probleem, Eddy kan fietsen!

SIMONE: Slijk, Eddy, onze parochiezaal een beetje in ere houden. Ik heb hier pas gepoetst en dat poetst hier slecht. En een nieuwe vloer is nog niet voor meteen.

PETRA: Allez Simone, schepen Verminder ging dat toch regelen. Zo stond het toch in de brochure van "Triple i". Meer aandacht voor het lokale initiatief! Brussel moet voor ons werken en niet andersom!

EDDY: Brussel en werken. Dat zijn 2 dingen die niet samengaan.

SIMONE: Eddy, jij moet minister worden!

EDDY: Awel ja, Simone, van sport! Dat zou echt iets voor mij zijn. Ik zou het wielrennen wel weten te organiseren.

SIMONE: Eddy, dat moet toch lukken. Je werkt toch al op de gemeente. Misschien is de groendienst niet de beste voorbereiding, maar je legt wel contacten, toch? Bon, ik ga de laptop halen, die moet ook georganiseerd worden. *(gaat af.)*

PETRA: Jij minister van sport, Eddy? Je kan je eigen fiets nog niet afgesteld krijgen.

EDDY: Die fiets van mij is dan ook al oud. En als ik die derailleur moet vervangen, dan kan ik beter een nieuwe kopen! En nu ga je beginnen zagen: "alweer" Of: "En op Tweedehands.be kan je koopjes doen". Maar zo werkt dat niet met goede fietsen en ik wil een degelijke fiets. En dan rij ik als de beste!

(Veroniek komt binnen.)

VERONIEK: Sorry, sorry, sorry dat ik wat later ben. Ik moest nog geld afhalen om Tony terug te betalen. Die had voorgeschoten voor die nieuwe gasfles. En dan moet ik over 20 minuten ook nog eens ons Gitte ophalen aan het station. Ze is wat langer in Leuven gebleven om een werkje af te maken. Ik weet dat dat eigenlijk niet kan een vergadering tijdelijk verlaten maar...

PETRA: Het is goed, Veroniek. Dat zijn dingen die gebeuren. En het is nog twee minuten voor we beginnen.

VERONIEK: Ik zit er toch wat mee verveeld. Als iedereen zo begint.

TONY: Ey, ik kom nooit te laat, jamais de knots!

EDDY: Euhm Tony, nachtdropping Bütchenbach '86 vergeten?

TONY: Ik was toen echt de weg kwijt. En dan met mijn Jean Marie Pfaff-Duits de weg vragen. "Ich suche mein Kampf. Das ist, euh, ausch (wijst), witz, euh, mit bomen". Ja wadde, das ginge ganz faust.

NAND: Bütchenbach '86, toen heb ik enorme diarree gehad. Heel mijn slaapzak hing vol. We zijn die dan in de Ourthe of zoiets gaan proberen uitwassen.

PETRA: De Amblève, Nand. Dat is provincie Luik daar! Dat is de Amblève.

EDDY: Met Nand zijn diarree daarin, afblèven!

VERONIEK: *(met gsm)* Google zegt dat het de Warche is.

PETRA: Goed, als die van de personeelsdienst zegt dat het de Warche is, dan is het de Warche.

NAND: In ieder geval na die diarree: voor mij geen Ardense zalm meer.

(Simone terug op met laptop.)

PETRA: Ardense zalm? Moet dat niet forel zijn?

SIMONE: Gaan jullie Ardense zalm serveren op de eetdag?

PETRA: De eetdag, daarvoor zijn we hier. Je zou dat bijna vergeten met al die jaren '80-zever hier. Zullen we er eens aan beginnen?

VERONIEK: Anna is er nog niet. Zouden we niet beter nog even wachten?

EDDY: Anna heeft me zondag in Café Coureur nog gezegd dat ze wat later ging zijn. Ze had er nog een patiënt opstaan.

PETRA: We beginnen. Let's go!

TONY: (*zingt en speelt luchtgitaar*) "Hey Ho, let's go!"

(*Petra, Eddy, Tony en Veroniek gaan de "vergaderzaal" in.*)

SIMONE: Allez Nand, nu blijven wij twee hier alleen achter. Speel eens een liefdesliedje, alleen voor mij.

NAND: Simone, euhm, ik ben niet verliefd op u. Jij bent veel te oud voor mij.

SIMONE: Nandje, dat weet ik. Maar wat niet is, kan nog komen. Speel eens iets.

NAND: Is een chiro-liedje ook goed?

SIMONE: Ah nee, Nand. Ik was bij de Roodkapjes vroeger. Wij zongen "chiro, cacao, weg ermee, diarree!" ...Oh, euh, dat bedoelde ik niet zo.

NAND: Ik heb weer iets verteld. Straks weet heel het dorp dat verhaal weer.

SIMONE: Ik zal zwijgen. Kom, help me eens met die excell van de reserveringen.

NAND: Ik zal eens kijken. Jij slaagt er altijd in om uw tabellen te laten dansen.

SIMONE: Tja, daarin zal ik nooit excell leren.

(*Pastoor Paulus komt binnen. (van buiten)*)

PASTOOR: Goedenavond Nand en Simone, alles goed met beiden? Mijn vergadering met het schoolbestuur al aan het inplannen? Ik zou die datum namelijk graag één dag vervroegen.

SIMONE: Ah, meneer pastoor. Wanneer had je gewild?

PASTOOR: 15 maart, 20 u, zoals altijd.

SIMONE: Lukt dat, Nand?

NAND: Nee, Femma heeft dan het vergaderlokaal.

PASTOOR: Tja, dan heb ik een probleem. Bon, was er nog taart over van de kaartnamiddag van Okra?

SIMONE: Ja, daar staat ze, pak maar mee naar uw appartement hierachter, smulpaap.

PASTOOR: Paap, dat is een paus, zover ben ik nog niet. Tot morgen. (*gaat af in deur "privé"*)

SIMONE: Lukt het wat met die tabel, Nand?

NAND: Niet helemaal. Ik kan me niet goed concentreren.

SIMONE: Oei, wat scheelt er?

NAND: Och, niemand vindt het belangrijk wat ik doe. Op het werk niet. Thuis niet.

SIMONE: Maar Nand toch, kom hier dat ik u eens vastpak.

NAND: Nee, nee. Zo erg is het nu ook weer niet.

SIMONE: Maar jij doet dat toch goed: informatica. Ik denk dat ze op het gemeentehuis best veel aan jou hebben.

NAND: Maar ik zou zo graag willen uitpakken met iets.

SIMONE: Waar ga jij mee uitpakken?

NAND: Goeie vraag. Ik kan nergens mee uitpakken. Nu moet ik dit weekend ook weer voor ons mama in haar traiteurzaak moeten werken. Groenten kuisen en snijden. Bakken en braden, travakken en laden.

SIMONE: Ik zal eens met haar praten. Of het veel zal helpen, weet ik wel niet want Nicole is nogal een harde tante.

NAND: Een irritante.

SIMONE: Ik zal haar eens bellen. Dat doet me eraan denken, ik moet nog een aantal telefoontjes doen. *(gaat af)*

(Nand zingt weer: "Vrolijke, vrolijke vrienden....." Veroniek komt al terug uit de "vergaderzaal".)

VERONIEK: Hey Nand, aan het zingen? Dat maakt mensen blij.... Oei Nand, je ziet er niet blij uit.

NAND: Oh nee, het is niks. Gewoon wat moe.

VERONIEK: Je weet het hè, Nand. Je kan altijd bij mij terecht als er iets is. Bon, ik ga ons Gitte halen aan het station.

(Nicole komt binnen.)

VERONIEK: Ah hier, Nicole, jij komt Nand halen. Hij was schoon aan het zingen. Tot nog eens. *(gaat af)*

NICOLE: Aan het zingen, Nand? Ik dacht dat je hier kwam helpen? Maar goed, zolang ik thuis niet naar dat lawaai moet luisteren, is het goed. En hier gratis en voor niks werken, dat heb ik nooit goed begrepen. Je kan bij mij in de zaak helpen. Dan werk je tenminste nog aan je erfenis. Alhoewel, ik weet niet wat ik met mijn geld ga doen als ik stop. Welke vergadering is er daar aan de gang?

NAND: Die van de eetdag van de chiro.

NICOLE: Och, die oneerlijke concurrentie. Dat ze maar niet denken dat ze bij mij iets kunnen komen ophalen. Kom, we zijn weg. Als je nu eens zorgde dat je een rijbewijs had, dan kon ik tenminste daar eens van profiteren.

(Nicole en Nand gaan stilletjes af en komen Simon tegen.)

SIMONE: Nicole, ik ging je bellen, de 24ste heb jij de zaal gereserveerd voor een privé feest. Klopt dat?

NICOLE: Ja, natuurlijk. En een propere zaal. Tuttuttut. Geen varkensstal zoals vorige keer.

(Nicole gaat af, met Nand.)

SIMONE: Tuttuttuttut. Trut! Ik zou haar hier moeten weigeren. Altijd zagen over de rekening.

(Anna komt binnen.)

ANNA: De vergadering is al begonnen, zeker? Mag ik nog snel iets drinken want Veroniek wil niet dat we iets drinken tijdens de vergadering.

SIMONE: Wat wil je?

ANNA: Een wit wijntje. Dat vind ik hier zo fijn. Iedereen kent mij en ik ken iedereen. Een dorp is geen stad. Ah nee, hier staat geen penis op het plein.

SIMONE: Is het daarom dat je zo lang in de stad hebt gewoond?

ANNA: Ja, iedere avond paaldansen, haha. Ik kan dat aanbevelen, Simonneke!

SIMONE: *(geeft wijn)* Ik heb vroeger, voor ik getrouwd was met Frank, 2 jaar in de stad gewoond. Altijd druk. En toch voelde ik me daar ergens ook eenzaam.

ANNA: In de stad moet je buitenkomen. Cultuur meepikken, gaan eten, sporten, iets gaan drinken.

SIMONE: Ja, maar niet teveel, hé Anna.

ANNA: Nee, nee.

(Tony komt uit de "Vergaderzaal".)

ANNA: Ha Tony, is de vergadering al gedaan?

TONY: *(ziet wijntje)* Ah, werkt dat zo? Als Veroniek weg is, drinken we een wijntje.

ANNA: Ik had dorst. En ik heb hard gewerkt vandaag. Mag het?

TONY: *(doet Anna na)* Ik heb ook hard gewerkt vandaag!

ANNA: Is de vergadering al gedaan of kom je hier de flauwe plezante uithangen?

TONY: Nee, de vergadering is nog bezig en mijne flauwe plezante zal ik ginder uithangen. Als ik dat hier doe, dan kom je er niet met 5 dweilen om dat op te kuisen. *(lacht hard en vertrekt naar wc)*

(Anna pakt een klein jeneverflesje uit haar jaszak en drinkt.)

SIMONE: Dat heb ik gezien. Stop daar nu toch eens mee.

ANNA: Simone, niet zagen. Het was een zware dag. Dan heb ik even een momentje nodig.

SIMONE: Anna, ik snap dat je het moeilijk hebt.

ANNA: Ik vind dat helemaal niet moeilijk. Jij vindt dat precies zelf moeilijk, waarom ben je hier anders elke avond in die duffe parochiezaal?

SIMONE: Een beetje dankbaarheid voor vrijwilligerswerk, ooit al van gehoord? Of lukt dat niet als je verslaafd bent?

ANNA: Ik ben niet verslaafd.

(Veroniek en Gitte komen binnen.)

VERONIEK: We zijn er. Ah Anna, je bent ook nog niet op de vergadering.

ANNA: Nee, euh, ik heb nog even met Simone gebabbeld.

VERONIEK: Ik hoop dat de rest het niet vervelend vindt dat ze even moeten recapituleren.

SIMONE: Recapituleren. Zijn ze daar aan het vechten?

VERONIEK: Dat is gewoon even samenvatten wat er gezegd is zodat iedereen mee is.

GITTE: Mag ik nog snel iets drinken?

VERONIEK: Maar dan mis ik nog meer van de vergadering.

GITTE: Ga jij dan al maar. Ik kom dadelijk.

VERONIEK: Nee, dan storen we twee keer.

SIMONE: Tony is nog naar het wc. Die moet ook nog terug komen. Dan kan Gitte met hem mee naar binnen. Wat wil je drinken, Gitte?

GITTE: Een waterke is goed.

VERONIEK: Kom Anna, wij gaan al.

(Anna en Veroniek gaan vergaderzaal binnen)

SIMONE: *(geeft water)* Gitte, hoe is het met de studie in Leuven?

GITTE: Bwah, ik weet het niet. Saai, zoals altijd.

SIMONE: Saai, hoe kan dat nu? Zo onder jonge mensen, dat is toch bruisend?

GITTE: Bruisen? Zo'n les in een grote aula? Dat is statistisch significante analyse hier, comparatieve reflectie daar. Ik wil de wereld mooier maken. Iets betekenen voor mensen.

SIMONE: Dan moet je misschien verpleegkunde doen ofzo?

GITTE: Nee, ik ben niet handig. Ik wil iets sociaal doen.

(Tony komt terug op.)

TONY: Ha Gitte, hoe was het in Leuven? In een vat Stella gezwommen?

GITTE: Jouw mopkes, Tony, je valt in herhaling.

TONY: Ik wil gewoon sociaal doen, hé. Wijsheid, Gitte, moet je niet in boeken zoeken, maar in koeken.

GITTE: In koeken?

TONY: Ja, in koeken. Koffiekoeken met ingebakken crème.

GITTE: *(cynisch)* Haha, volwassen humor, ik lig strike.

TONY: *(doet worp met bowlingbal na)* Strike!

GITTE: Jij hebt dat kind in jou toch goed in leven weten te houden.

TONY: Volwassen en kind. Ik ben het allebei. Kom we gaan eens naar de "mosselen" kijken.

(Donker)

Scène 2: "Waar de kerk in het midden staat"

(Schepen Verminder zit aan een tafel met Petra en Veroniek. Elk een koffietas voor zich.)

PETRA: Ik begrijp er niks meer van. Wij vragen hier een nieuwe keuken en dan gaat dat niet. Terwijl in uwe verkiezingsfolder, meneer Verminder, toch stond: "Triple i" gaat voor de 3 i's. Initiatief, innovatief en nog iets. En als dat innovatieve initiatief concreet wordt, met een nieuwe keuken voor de parochiezaal, dan gaat dat niet?

SCHEPEN: Initiatief, innovatief en intelligent, dat is de derde i. En deze zaal is niet meer conform de nieuwste verwachtingen. En zo hebben wij een studie besteld bij een externe partner om te kijken wat objectief de beste optie is.

PETRA: Objectief de beste optie? En toevallig is die externe partner studie bureau

“Vermarkten”. Dan gaan we nog lang op onze keuken mogen wachten.

(Simone komt op en gaat rond met koffie)

SIMONE: Hier is de koffie. Vers! Meneer de Schepen, koffie?

SCHEPEN: Ja graag, euh, mevrouw dinges. Luister, juf Petra. Er is nog niets beslist.

PETRA: Het is nu gewoon Petra. Je gaat me hier niet als een klein kind behandelen!

VERONIEK: Dames rustig. Laten we bij het onderwerp blijven. De huidige keuken valt wel mee. Wat Petra bedoelt, is dat we een nieuwe afwasmachine en nieuwe oven nodig hebben.

SCHEPEN: Er is nog niks beslist. We volgen de procedures zoals voorgeschreven door Brussel.

PETRA: Ja, in Brussel, daar draait het goed. Hoeveel drugsdoden zijn er gisteren gevallen?

VERONIEK: Petra, daar kan meneer de schepen toch niets aan doen.

SIMONE: Melk, meneer de schepen? *(ze giet expres teveel in de tas van de schepen.)*
Oh, sorry, sorry. Ik haal u een ander tas.

SCHEPEN: Nee, niet nodig, mevrouw dinges, ik moet dadelijk nog naar Tjallegem, de lokalen van de jeugdbeweging daar bekijken.

PETRA: Zou je dat niet door studiebureau “Vermarkten” laten doen? Jij wil alles toch zo commercieel mogelijk aanpakken. Voor je eigen portemonnee of waarvoor is dat anders?

SCHEPEN: *(staat op)* Het is goed hè, juf, euhm, gewoon Petra. Zo werkt dat vandaag de dag bij de overheid. En vergeet niet dat uwe Eddy bij ons op de gemeente werkt. Bon, we hebben het er later nog wel over.

VERONIEK: *(staat ook op en schudt hand)* Meneer de schepen, ik vertrouw erop dat u het lokale initiatief intelligent naar waarde weet te schatten. Tot genoegen.

(Schepen gaat af.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

